

متولیان فرهنگی از یونسکو و کشور جمهوری آذربایجان شکایت کنند

کیوان ساکت تاکید کرد: تار، یک ساز ایرانی است و جا دارد سازمان میراث فرهنگی و وزارت ارشاد از یونسکو به جهت ثبت این ساز به نام کشور آذربایجان شکایت کنند

عادلی/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران/سرویس آذربایجان

کیوان ساکت تاکید کرد: تار، یک ساز ایرانی است و جا دارد سازمان میراث فرهنگی و وزارت ارشاد از یونسکو به جهت ثبت این ساز به نام کشور آذربایجان شکایت کنند. کیوان ساکت، نوازنده تار و سه تار در گفت و گو با خبرنگار موسیقی هنرآنلاین گفت: تار در ایران و توسط هنرمندان ایرانی ساخته شده است و تعلق به کشور آذربایجان ندارد. همچنین تار، ساز ملی ایران است و وظیفه سازمان میراث فرهنگی این است تا از پیشینه و میراث فرهنگی این مرز و بوم حمایت کند در صورتی که اصلا به این موضوع اهمیتی داده نمی شود. این نوازنده درباره پیشینه ساز تار گفت: سرزمین ایران قدیم در زمان هخامنشیان، مناطق وسیعی از جهان امروزی را در بر می گرفت که از شرق به رود سیحون، غرب به دریای اژه، شمال به دریای خزر و کوه های قفقاز و از جنوب به دریای عمان و خلیج فارس منتهی می شد. پس از اسلام، تغییرات زیادی در محدوده جغرافیایی تحت سلطه حکومت ایران به وجود آمد ولی هنوز هم ایران وسعت زیادی از جهان آن روز را شامل می شد؛ به عنوان مثال خراسان قدیم شامل خراسان امروزی، شهرهایی از افغانستان و ترکمنستان و حتی شهرهایی از ماورالنهر بوده است و از شرق به هندوستان و از جنوب به بیابان کرکس کوه و از مغرب به گرگان قدیم و از شمال به جیحون می رسیده است، همچنین مورخانی نظیر ابن حوقل نیشابور، بلخ، هرات و مرو را چهار شهر بزرگ خراسان قدیم می داند. این نوازنده تار در ادامه افزود: فارس، قومن، خوزستان، کرمان، سیستان و بلوچستان، آذربایجان و ارمینه داران (که غرب آن را آذربایجان نامیده است) امروزه همان استان های شمال شرق ایران (آذربایجان شرقی و غربی، اردبیل) است که در دوره فتحعلی شاه (معاهده ترکمانچای و گلستان) قسمتی از آن از ایران جدا شد. وی در ادامه خاطرنشان کرد: اگر بی لیاقتی و بی کفایتی پادشاهان قاجار نبود هنوز کشور آذربایجان کنونی، جزئی از خاک ایران بود. به هرحال تار، هم در قفقاز و هم در آذربایجان و هم در ایران نواخته می شود و صرف نظر از تغییرات اندک در شکل ظاهری آن که با توجه به سلیقه و ذوق مردم هر منطقه کمی پدید آمده، ریشه آن ایرانی است و در مناطق مختلف، از یک الگو برای ساخت آن استفاده می شود.

تار از اوایل سلطنت قاجاریه تاکنون، درخشان تر از بقیه سازها خودنمایی می کند و این نشان می دهد که این ساز، یک ساز ایرانی است. جا دارد تا نهادهای دولتی به ویژه سازمان میراث فرهنگی و نهادهای متولی موسیقی یک شکایت حقوقی در این باره مطرح کنند تا حق ایران بیش از این پایمال نشود.

کیوان ساکت در ادامه تاکید کرد: نام ایرانی برخی مقام های آذری نظیر بیات شیراز و یا قره باغی و یا شور و عشاق، نوا، بوسلیک، راست، اصفهان، زیر افکنه (که کوچک نیز نامیده می شود)، بزرگ، زنگوله، نهاوند، رهاوی، حسینی، شباهت بسیار آن ها با ردیف موسیقی ایرانی همه بیانگر این هستند که این موسیقی و این ساز در منطقه جغرافیایی ایران قدیم تکوین پیدا کرده است و برخی اقوام مانند آذری ها به آن علاقه بیشتری نشان داده اند. همانگونه که ساز عود که در اصل ایرانی است ولی به دلیل استقبال زیاد عرب ها برخی گمان دارند که عود در اصل عربی است. این نوازنده گفت: شوستا کوویچ، آهنگساز بزرگ روس عصر حاضر، مکتب آهنگسازی از آذربایجان (البته جمهوری آذربایجان) را مکتب عالی موسیقی آذربایجان نام برده است. موسیقی آذربایجان مختص قفقاز و آسیای میانه نبوده است بلکه در خاورمیانه و خاور نزدیک به طور وسیعی انتشار یافته است، البته اصل موسیقی آذربایجان همان موسیقی آذربایجانی است که در ایران رواج دارد و این ها همه حتی پس از این همه سال متأثر از موسیقی و ساز های ایرانی هستند. /ع

پایان پیام